

Læserbrev |

Jeg kan ikke gå på lokum uden min mobil

Alt for mange af os har tvangsmæssigt gjort tidens tyran over dem alle – vores mobil – til primærenheden for vores omverdensrelationer

Mikkel Emil Lützen Mikkel Emil Lützen er journaliststuderende

Debat

15. maj 2023

Dette er et debatindlæg. Indlægget er udtryk for skribentens egen holdning.

Hvis min mobil var min mor, ville min omgangskreds bede mig klippe navlestrengen. Jeg skal altid have den inden for rækkevidde. Den får mig på andre tanker, hvis jeg er ked af det. Og den fortæller mig, hvor jeg skal hen og hvad tid.

Jeg får panikangst, hvis jeg ikke kan mærke den i lommen. Tænk, hvis der skete noget. Min morfar kunne blive indlagt på Herlev Hospital med pludselig KOL. Min kæreste ville ikke kunne få fat i mig, og få et panikanfald, og tro at jeg var blevet ramt af intercitytoget på Valby Station.

Eller allerværst: Tænk, hvis jeg skulle undvære billeder fra en fjern bekendt, som stolt fremviser sin kærestetur til Knuthenborg

Safaripark. Jeg ville så ikke vide, om de fik ketchup eller mayo til deres pomfritter.

Det er FOMO – *fear of missing out* – der driver mit misbrug. Jeg er narkoman, og mobilen er min pusher, det er fra den, jeg får mit stof.

Tænk alt det, jeg ville gå glip af uden mobil. Det ironiske er, at når mine øjne apatisk kigger ned i skærmen, og mine fingre ømt kærtegner dens overflade, ser jeg ikke den verden, der er lige foran snotten på mig.

Jeg finder det asocialt, når kæresten, venner og familie hiver *deres* telefoner frem. Når de sidder og scroller på Instagram i stedet for at tale med mig. Er jeg da så kedelig? Er den makeupvideo virkelig så fascinerende lige nu, skat?

Det er, som om vi skal stimuleres af et konstant flow af kattevideoer, facebookfeedopslag og trivialnyheder. Vi fodres som nogen, der ligger med gabende munde og ukritisk indtager kalorieløs sondemad. Jeg brækker mig.

Jeg beundrer og tiltrækkes af hellige typer, der stolt fortæller, at de ikke har en facebookprofil og lige har købt en gammel Nokia – disse skovmandsskjortebærende typer som ud af deres store fuldskæg, danner sætninger som: »Jeg er blevet meget mere nærværende uden min smartphone. I stedet nyder jeg at gå aftenture og kigge op mod stjernerne.« Imens kløver de brænde og bærer nænsomt træet, som var det et spædbarn – ind i den skovhytte de selv har bygget.

Jeg har ikke tid til at kigge på stjerner. Jeg kigger på skærme. Selv når jeg er på lokum.

Tænk at sidde bare fem minutter uden underholdning ...

tech-sikkerhed |

Bør TikTok forbydes i Danmark? To eksperter giver deres bud

Emil Høj

kunstig intelligens |